

Embedsmændenes Antal; det er af de Commis- sioner, der have behandlet denne Sag, og hvis Betænkninger vi her have faaet meddeelte i en tyf Bog, gjort gjældende, at man ikke vilde foreslaae høiere Embedsgager uden med det Samme at reducere Embedsmændenes Antal. Den Reduction, der er skeet, er efter min Me- ning meget lille, men naar man skal gjøre den endnu mindre ved nu at ansætte Committerede og siden dele Posterne, saa vil om nogle Aar den hele Reduction aldeles forsvinde. Det forekommer mig virkelig ikke, at man efter den ringe Reduction, der er bragt i Forslag, skal aabne Veien til at udvide Antallet af Embeds- mændene, efterat Gagerne paa Grund af Re- ductionen ere satte høit op.

Kraiberg: Der er blevet og vil vel frem- deles blive rettet Bepreidelser imod det Ud- valg, der har havt at behandle de foreliggende Lønningslove, og det maa derfor være Udvalget kjært, at den ærede Indenrigsminister har er- klæret, at det Resultat, hvortil vi ere komne, maa betragtes som moderat. Jeg troer ogsaa, at naar man tager Hensyn ikke blot til Em- bedsstandens og Statens, men tillige til Skatte- hdernes Lary, til Landets finansielle Forhold, og naar man lægger Mærke til de for Embeds- standen gunstige Principer, der ere optagne i disse Lønningslove, nemlig Alderstillsagsprin- cipet og Sædprincipet, saa maa det indrømmes, at de vedkommende Embedsmænd, naar disse Love vedtages, ville blive stillede saa gunstigt, at man vistnok vanskelig skal finde noget som helst andet Land, hvor Embedsmændene ere forholds- viis bedre aflagte end her i Landet. Jeg har især taget Ordet med Hensyn til et af de Un- derændringsforslag, som den høitagtede Minister har stillet, nemlig at Tallet „5“ i fjerde Linie af § 1 forandres til „3“. Det seer ubetyde- ligt ud, men jeg tillægger det en meget stor Betydning, idet der derved vil blive rokket ved Principet om Alderstillsag og de Anskuelser, der derom have gjort sig gjældende. Dette Princip

anseer jeg for meget vigtigt, thi derved kan man bidrage til, at en Embedsmand uden at gige efter Forslyttelse kan forblive i sin Stilling og dog efterhaanden naae en bedre Løn. Man maa tillige erindre, at denne sikkre Udfigt til Stigning i Indtægt naturligviis skal være ham en Spore til fortsat Iver og Trostid; derfor har man meent, at det Tidrum, udover hvilket denne Indflydelse af Principet skalde gjøre sig gjældende, ikke maa være for kort, og man vil i Regelen finde, at det Tidrum, i hvilket en Embedsmand kan naae Maximum af Gagen, vil være 20 Aar. Naar man altsaa tænker sig en Embedsmand ansat i en Alder af 30 Aar, saa vil han i en Alder af 50 Aar, hvis han endnu er i samme Stilling, have naaet den høieste Gage, og det troer jeg er saa heldigt for Embedsmændene og saa tjenligt for det Hele, at man ikke paa nogen Maade bør for- lade denne Anskuelse. Jeg skal derfor opfordre Thinget til ikke at stemme for dette Ændrings- forslag.

Jessen: Det glæder mig, at det er faldet i den høitærede Ministers Lob at til- endebringe denne Sag, hvilket jeg haaber, han vil gjøre med større Talent, end jeg vilde have været istand til. Jeg er forvisset om, at det er af den høieste Vigtighed, saavel for Ministeriet som for Rigsdagen, endelig engang at see denne Sag affluttet. Jeg skal ikke komme tilbage til den Overenskomst, hvorom der har været Tale, jeg skal heller ikke htre mig om Tilblivelsesmaaden af det foreliggende Lovforslag, thi derom troer jeg, at saavel den afdøde Justitsminister som jeg tilstrækkelig have udtalt os ved Sagens første Behandling. Jeg troer heller ikke, at det vilde nytte, om jeg til det udførlige og grundige Foredrag, den høitærede Indenrigsminister har holdt i Anledning af de af Ministeriet stillede Ændringsforslag, vilde sige Noget, eller at jeg kunde haabe ved mine Udtalelser at rokke Udvalgets Anskuelser.